

رابطه توسعه پایدار و حمل و نقل شهری (مطالعه موردی: شهر پیرانشهر)

عمر عزیزی

کارشناس ارشد عمران سازه

چکیده

روند سریع توسعه شهرنشینی منجر به افزایش تقاضا برای زیرساخت‌ها نظیر تأمین آب آشامیدنی، شبکه برق و ایجاد امکانات حمل‌ونقل و... شده است. افزایش نیاز روزافزون به توسعه بخش حمل و نقل به عنوان یکی از ارکان اساسی توسعه یافتگی ضرورت دستیابی به حمل و نقل پایدار را تقویت می‌نماید. یک سیستم حمل‌ونقل پایدار نیازمند فعالیت‌هایی بیش از کنترل آلودگی هوا، ترافیک یا کاهش مصرف سوخت است و بررسی‌ها نشان داده که هیچ راهکار منفردی برای حل مشکلات پیچیده حمل‌ونقل وجود ندارد و رفع چنین مشکلی، نیازمند یک سازوکار جامع، پویا و قابل اطمینان است. هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه توسعه پایدار با حمل و نقل شهری در شهر پیرانشهر می‌باشد. که به روش توصیفی-تحلیلی و به صورت کتابخانه ای و میدانی انجام شده است که جهت بررسی اهداف پژوهش از پرسشنامه استفاده شده است. در انتها به نتایج تحقیقی و همچنین جمع بندی آن پرداخته می‌شود. نتایج نشان داد که ۱۵ درصد پاسخگویان دارای رضایت زیاد و ۲۰ درصد دارای رضایت متوسط از سیستم حمل و نقل شهر پیرانشهر داشتند و همچنین ۴۰ درصد پاسخگویان اعلام کردند که برای سفرهای درون شهری از تاکسی، ۲۸ درصد از خودروی شخصی، ۳۲ درصد پیاده روی استفاده می‌کنند. با توجه به نتایج می‌توان گفت که به منظور توسعه پایدار، بایستی سیستم حمل و نقل با آن همسو باشد.

واژه‌های کلیدی: توسعه پایدار، حمل و نقل، توسعه، پیرانشهر.

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۵، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۸، صفحات ۲۲-۱۱